

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Jaroslava Škopka a soudců JUDr. Ondřeje Szalonnáse a Mgr. Aleše Smetanky ve věci

žalobce: **F [REDACTED] H [REDACTED]**, nar. **[REDACTED]**, t. č. ve Věznici **[REDACTED]**,
[REDACTED],

proti
žalované: **Vězeňská služba České republiky, Věznice Horní Slavkov**, se
sídlem Hasičská 785, 357 31 Horní Slavkov,

v řízení o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem,

takto:

- I. Žaloba, kterou se žalobce domáhal ochrany před nezákonným zásahem, jež shledával v tom, že byl dne 9. 11. 2020 žalovanou nucen vykonávat činnost, která prokazatelně škodí jeho zdraví, a toho, aby soud žalované uložil odstranit jeho následky, se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Žalobou podanou původně u Městského soudu v Praze se žalobce domáhal poskytnutí ochrany před nezákonným pokynem žalované spočívajícím v nucení vykonávat činnost, která prokazatelně škodí jeho zdraví, respektive toho, aby soud žalované současně uložil odstranit jeho následky, kterými jsou odůvodnění návrhu na jeho vyřazení z práce, záznam o kázeňském trestu „a další“.

Žalobní body

2. Žalobce vykonávající trest odnětí svobody uvedl, že dne 2. 9. 2020 byl na vlastní žádost zařazen do zaměstnání ve Věznici Horní Slavkov, a to na pozici telefonní podpory prodeje. Poté, co nabyl přesvědčení, že mu výkon této pozice způsobuje duševní potíže a pomalu mu navrácí stavy, které pocíťoval při duševní chorobě, se kterou se ve Věznici Horní Slavkov také dlouze léčil, kontaktoval dne 21. 10. 2020 na pracovišti mistrovou, aby se jí s tímto zjištěním svěřil. Následujícího dne pak o tomtéž hovořil s vězeňským psychologem, který mu sdělil, že s hlavní psycholožkou domluví postup jeho vyřazení z uvedené pracovní pozice. Dne 3. 11. 2020 byl žalobce předveden k lékaři, který vydal doporučení k jeho přerazení na jinou, méně psychicky náročnou pozici; stejné doporučení pak zopakoval dne 24. 11. 2020.
3. Dne 9. 11. 2020 byl žalobce na rozkaz předveden na pracoviště. Snažil se mistrovou seznámit s obsahem znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a klinická psychologie, kterým mu v minulosti byla diagnostikována závažná duševní choroba. Sdělil rovněž názor lékaře o potřebě jeho vyřazení z pracovní pozice. Přesto byl nucen pracovní činnost vykonávat, ačkoliv ta prokazatelně škodí jeho zdraví. Po naléhání a vysvětlování potíží, které mu vznikají, jako jsou zdravotní problémy a neschopnost soustředit se na vedení svých právních sporů, mu bylo řečeno, že odmítá práci a byl poslán zpět na ubytovnu.
4. Následně byl dne 18. 11. 2020 seznámen s návrhem na své vyřazení z práce, který byl odůvodněn údajným odmítnutím práce. Dne 27. 11. 2020 byl z práce vyřazen a dne 19. 11. 2020 byl seznámen se záznamem o kázeňském přestupku. Dne 11. 12. 2020 bylo zahájeno kázeňské řízení o potrestání.
5. V této souvislosti žalobce poukázal na § 29 odst. 1 zákona č. 169/1999 Sb., o výkonu trestu odnětí svobody (dále též jen: „ZVTOS“), přičemž dle jeho názoru je již doporučení lékaře dostatečným nástrojem k odstavení z činnosti kontrující s tímto doporučením a vyřazení z ní, neboť je zřejmé, že předmětný odsouzený není zdravotně způsobilý k jejímu výkonu. Usměrnující postup při výkladu zákona zmírňuje dle žalobce Ústavní soud ve svém nálezu sp. zn. IV. ÚS 2427 (patrně IV. ÚS 2427/12, pozn. soudu). Žalovaná však v projednávané věci ignorovala jeho zdravotní stav a svým vadným postupem jej nutila vykonávat činnost prokazatelně škodící jeho zdraví. Proto navrhl, aby soud určil zásah žalované ze dne 9. 11. 2020 jako nezákonný a přikázal žalované současně odstranit jeho následky, kterými jsou odůvodnění návrhu na vyřazení z práce, záznam o kázeňském přestupku a další.

Vyjádření žalované

6. Žalovaná k podané žalobě uvedla, že zařazení žalobce do práce bylo realizováno na jeho žádost a o rozhodnutí odborné komise o zařazení do práce existují v jeho osobním spisu doklady, a to včetně lékařského a psychologického posouzení. Bez kladného závěru odborné komise, včetně vyjádření psychologa, by nedošlo k zařazení do práce. V kontextu žalobcovo vyjádření o provedeném pohovoru s psychologem lze z vězeňského informačního systému vyčíst uskutečnění pohovoru dne 22. 10. 2020, po němž závěr psychologa zněl, že žalobce je momentálně psychicky kompenzovaný a v případě potřeby má kontaktovat psychologa. Dále lze z vězeňského informačního systému vyčíst i termín 19. 11. 2020, kdy bylo zahájeno řízení o kázeňském přestupku, když žalobce odmítl opakovaně vykonávat přidělenou práci, což zdůvodnil svými psychickými problémy. Existoval-li by reálný důvod pro vyřazení z práce uváděný žalobcem, který by byl odbornou komisí vyhodnocen pozitivně, zcela jistě by k vyřazení z práce došlo bez postihu, avšak subjektivní tvrzení vězně není relevantním důvodem pro postup, kterého se domáhá.
7. Žalovaná dále poukázala na to, že žalobce je iniciátorem různých řízení, v nichž se opakovaně domáhá svých domnělých práv, která jsou mu údajně upírána, a to jak v rámci soustavy Vězeňské služby ČR, tak i prostřednictvím žalob.

Průběh jednání před soudem

8. Jednání konaného dne 15. 9. 2021 se zúčastnil toliko žalobce. Ten po rekapitulaci obsahu žaloby předsedou senátu sdělil, že na žalobě trvá, dodat nic nechce. Ohradil se proti hodnocení své osoby obsaženému ve vyjádření žalované k žalobě. V rámci svého konečného návrhu pak upozornil na to, že se mu jedná i o to, že odmítnutí práce je závažným porušením povinností vězněné osoby, takže se promítá do hodnocení výkonu trestu. To je přitom podkladem pro rozhodování soudu o případném návrhu na podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody. I to má pro žalobce značný význam.

Obsah správního spisu

9. Žalovaná soudu na jeho výzvu předložila listiny, které se týkají žalobního návrhu. Upozornila přitom, že jde o část spisu vězněné osoby, přičemž tyto listiny nemají charakter správního řízení. Soud je proto při jednání provedl k důkazu, přičemž z nic zjistil následující skutečnosti.
10. Z listiny nazvané „Písemný souhlas odsouzeného“ datované dnem 28. 8. 2020 se podává, že žalobce souhlasí v souladu s § 30 odst. 4 ZVTOS s pracovním zařazením na pracovištích vnitřního provozu věznice, pracovištích PSHČ věznice a na pracovištích u jiného subjektu, než je věznice. Prohlašuje současně, že v případě zařazení nebo přearažení neodmítne práci na žádném z uvedených pracovišť, přičemž jedním z nich je i CPP-centrum podpory prodeje.
11. O tom, že byl žalobce shledán zdravotně způsobilým k výkonu zaměstnání na pracovní pozici telefonisty, svědčí sdělení vydané žalovanou dne 3. 9. 2020 a informace s tímtež obsahem ze dne 1. 9. 2020; obě listiny se odkazují na lékařský posudek evidovaný pod č. 08/V/2020/710 a jsou obě podepsané mj. i žalobcem; ten se výslovně vzdal práva na podání návrhu na přezkoumání lékařského posudku ve smyslu § 46 odst. 1 zákona č. 373/2011 Sb., o specifických zdravotních službách.
12. Ze samotného lékařského posudku ev. č. 08/V/2020/710 zpracovaného dne 1. 9. 2020 lékařem zdravotnického střediska žalované, MUDr. O [REDAKCE] R [REDAKCE], soud zjistil, že tento byl vypracován na žádost ze dne 28. 8. 2020 z důvodu možnosti pracovního zařazení žalobce coby telefonisty v jednosměnném provozu. Závěr posudku zní, že žalobce je k výkonu této práce zdravotně způsobilý. Převzetí posudku dne 1. 9. 2020 stvrdil žalobce svým podpisem.
13. Z formuláře nazvaného „Popis pracovní činnosti I.“ soud zjistil, že dne 3. 9. 2020 byl žalobce seznámen s obsahem svých povinností v rámci výkonu pracovní činnosti telefonisty v Centru podpory prodeje, tedy že se jedná o telefonické dotazování podle pokynů a příkazů objednatele, dispozic a technologických postupů dodaných objednatelem. Ze dne 20. 9. 2020 je na tomto formuláři záznam o vyhodnocení zkušební doby s tím, že žalobce během ní prokázal praktické dovednosti nutné pro dané pracovní zařazení. Oba záznamy byly v dané dny, tj. 3. 9. 2020 a 20. 9. 2020, podepsány i žalobcem.
14. Návrh na žalobcovo zařazení na vnitřní střežené pracoviště Centrum podpory prodeje byl podán dne 27. 8. 2020; s návrhem projevil svým podpisem žalobce souhlas. Ze dne 1. 9. 2020 pak pochází rozhodnutí ředitele věznice o zařazení žalobce na pracoviště Centrum podpory prodeje. Rozhodnutí bylo dne 28. 8. 2020 projednáno odbornou komisí včetně psychologa s jednomyslným doporučujícím závěrem.
15. Dne 9. 11. 2020 byla vyhotovena listina „Záznam o kázeňském přestupku“, kterého se měl žalobce dopustit tím, že dne 9. 11. 2020 po nástupu na pracoviště CPP v 9.00 hodin odmítl vykonávat přidělenou pracovní činnost operátora. Jako důvod odmítnutí práce uvedl, že ji nemůže vykonávat, neboť při komunikaci s klienty slyší další hlasy. Po poučení, že je povinen pracovat, trval na svém a pracovat odmítl. Poté byl odveden dozorcem zpět na ubytovnu a nahlášen do volna. V tomto žalobcově jednání je spatřováno porušení § 28 odst. 1 ZVTOS. Ze žalobcova vyjádření k popisu skutku ze dne 19. 11. 2020 se pak podává, že situaci považuje za střet zájmů. Dne 22. 10. 2020 navštívil psychologa, 3. 11. 2020 lékaře; výsledkem byl návrh na jeho přearažení do manuální činnosti. Nedošlo však k žádné reakci ze strany žalované. Práci Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Cínová.

odmítl pouze z důvodu ochrany svého zdraví, dalším důvodem ke snížení viny může být žádost o zařazení do jiného zaměstnání.

16. Návrhem ze dne 18. 11. 2020 navrhl vychovatel vyřazení žalobce pracoviště „Centrum podpory prodeje“ z důvodu odmítnutí práce. S tímto návrhem vyjádřil žalobce svým podpisem téhož dne souhlas. Dne 24. 11. 2020 rozhodl ředitel žalované o vyřazení žalobce z pracoviště „Centrum podpory prodeje“. Tomuto rozhodnutí předcházelo stanovisko členů odborné komise ze dne 20. 11. 2020, které žalobcovu vyřazení jednomyslně doporučilo.
17. Z důvodu nadbytečnosti soud neprovedl důkaz listinou nazvanou „Potvrzení o výši pracovní odměny“, neboť její obsah není pro posouzení věci jakkoli relevantní.

Další provedené dokazování

18. Na žalobcův návrh soud opatřil od žalované další listiny, kterých se dovolával. Jednak jde o záznam o pohovoru žalobce s psychologem Mgr. I. [REDAKCE] B. [REDAKCE] uskutečněného dne 22. 10. 2020. Z něho se podává, že žalobce ventiloval výkon trestu odnětí svobody a také práci na Centru podpory prodeje. Komunikace se zákazníky v něm vyvolává myšlenkové asociace, které si interpretuje způsobem, jenž saturuje jeho „magické“ ideace. Uvádí, že mu určitým způsobem komunikují signály, že ho nějakým způsobem usměrňují. Žalobce je z toho zmatený, má obavy, aby to nevedlo k jeho psychické dekompenzaci a k rozvoji paranoidní schizofrenie. Psycholog konstatoval, že se žalobcem provedl ventilační pohovor, po němž se žalobce jeví psychicky kompenzovaným.
19. Dále soud od žalované na žalobcův návrh opatřil kopie ze žalobcovy zdravotnické dokumentace ze dne 3. 11. 2020 a 24. 11. 2020. Ze dne 3. 11. 2020 pochází záznam MUDr. O. [REDAKCE] R. [REDAKCE], podle něhož: „*Stav zlepšen, zítra může na barák, doporučeno přerážení na jinou (manuální) práci.*“ *Schopen od 7. 11.*“ Ze dne 24. 11. 2020 pak pochází záznam MUDr. O. [REDAKCE] R. [REDAKCE]: „*Udává tepovou bolest hlavy a chce lék Olpinat. Olpinat je psychiatrický lék-ad psychiatrie. TK 130/80.*“ Žalobce soudu tyto záznamy rovněž předložil, přičemž k nim dopsal, že dne 3. 11. 2020 byl na ošetřovně se zažívacími potížemi a doporučení o přerážení na manuální práci bylo učiněno na základě jeho psychických potíží vznikajících při výkonu pracovní pozice telefonisty. K posléze citovanému záznamu pak sdělil, že lék Olpinat užíval na závažnou duševní chorobu v letech 2019-2020.
20. Žalobce také soudu předložil jeden list (strany 13-14) údajně znaleckého posudku z oboru zdravotnictví odvětví psychiatrie ze dne 14. 10. 2019. Ten však soud k důkazu neprovedl, neboť s ohledem na to, že jde o pouhý fragment, není patrné, zda skutečně jde o znalecký posudek, respektive zda splňuje formální a materiální předpoklady znaleckého posudku, a kdo je případně jeho autorem. Soud tak mohl tento fragment provést k důkazu toliko jako prostou listinu, ale tu nezjistil takovou potřebu, neboť otázka, zda žalobce trpěl schizofrenií, není pro posouzení věci podstatná, neboť nemůže nic změnit na skutkových závěrech, o něž se rozhodnutí soudu opírá.
21. Nad rámec uvedeného pak soud pouze podotýká, že neprovedl ani žalobcem navržený důkaz vyjádřením žalované, neboť k obsahu této listiny přihlédl coby k vyjádření účastníka řízení a jako takový její obsah shrnul.

Závěr o skutkovém stavu

22. Z provedeného dokazování soud zjistil následující skutkový stav věci. Žalobce byl se svým souhlasem rozhodnutím ředitele žalované ze dne 1. 9. 2020 zařazen na pracoviště Centrum podpory prodeje jako telefonista. Před tímto rozhodnutím byla posouzena žalobcovu zdravotní způsobilost k výkonu této práce, a to s kladným výsledkem. Návrh na žalobcovu zařazení do této práce byl mj. posouzen i psychologem, který, stejně jako ostatní členové odborné komise, se vyslovil k tomuto návrhu kladně.
23. Dne 22. 10. 2020 žalobce navštívil psychologa s tím, že komunikace se zákazníky v něm vyvolává jisté myšlenkové asociace a že se obává zhoršení svého psychologického stavu. Po provedení Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Cínová.

ventilačního pohovoru odcházel od psychologa v kompenzovaném stavu. Dne 3. 11. 2020 navštívil žalobce lékaře, zřejmě se zažívacími obtížemi, jeho stav byl toho dne zlepšen. Pokud jde o doporučení o jeho přeřazení na jinou práci, není z příslušného zdravotního záznamu zřejmé, že jde o reakci na žalobcovu tvrzení o psychických potížích, tuto spojitost žalobce pouze tvrdí ve své poznámce, kterou ke zdravotnímu záznamu přičinil. Při další návštěvě lékaře dne 24. 11. 2020 se žalobce domáhal léku Olpinat. Ze žalobcovy tvrzení obsaženého rovněž v jím přičiněné poznámce, že jde o lék, který užíval na duševní chorobu, však ve vztahu k meritu projednávané věci nelze dovozovat vůbec nic. To, že se žalobce určitého léku domáhal, neznamená, že by ho měl také dostat, a už vůbec ne, že mu i byl skutečně předepsán. Nic pro projednávanou věc podstatného soud nedovodil ani z fragmentu znaleckého posudku ze dne 14. 10. 2019, neboť se v něm sice uvádí, že žalobci byla diagnostikována mj. schizofrenie, ale současně také to, že se onemocnění vyvíjí v zásadě dobře, postačí ambulantní forma léčby atd. Kromě toho dlužno poukázat na to, že tento znalecký posudek měl žalobce k dispozici i v době, kdy souhlasil se svým pracovním zařazením coby telefonista Centra podpory prodeje a také v době, kdy byl hodnocen jeho zdravotní stav pro výkon této práce; nepochybně tedy sama o sobě tato diagnóza příslušné pracovní zařazení neznemožňovala.

24. Následně žalobce dne 9. 11. 2020 výkon práce odmítl. Ze záznamu o kázeňském přestupku ze dne 9. 11. 2020 vyplývá, že žalobce uvedl, že práci vykonávat nemůže, neboť slyší hlasy. I přesto, že byl poučen o své povinnosti pracovat, práci znovu odmítl a poté byl odveden zpět na ubytovnu. Následně dne 24. 11. 2020 rozhodl ředitel žalované o návrhu na žalobcovu vyřazení z pracoviště ze dne 18. 11. 2020 tak, že žalobce z pracoviště vyřadil.

Právní posouzení věci

25. Takto zjištěný skutkový stav soud podrobil právnímu posouzení podle následující právní úpravy.
 26. Podle § 28 odst. 1 ZVTOS: „Odsouzený je ve výkonu trestu povinen dodržovat stanovený pořádek a kázeň, plnit pokyny a příkazy zaměstnanců Vězeňské služby, pracovat, pokud je mu přidělena práce a není uznán dočasně práce neschopným nebo není po dobu výkonu trestu uznán zdravotně nezpůsobilým k výkonu práce, plnit úkoly vyplývající z programu zacházení, šetrně zacházet se svěřenými věcmi, nepoškozovat cizí majetek, dodržovat zásady slušného jednání s osobami, s nimiž přichází do styku, a i jinak zachovávat ustanovení vnitřního řádu věznice. Dále je povinen dodržovat opatření a pokyny podle zvláštních právních předpisů k zajišťování bezpečnosti a ochrany zdraví při práci a požární ochrany.“
 27. Dle § 29 odst. 1 ZVTOS: „Odsouzený, který byl zařazen do práce, je povinen pracovat, pokud je k práci zdravotně způsobilý.“
 28. Z citované právní úpravy vyplývá, že jednou z povinností odsouzených ve výkonu trestu odnětí svobody je mj. i pracovat. Tato povinnost má více motivů. Jedním z nich je nepochybně motiv ekonomický, tj. aby si odsouzený vytvářel úspory, které následně bude moci využít po svém propuštění na svobodu v rámci adaptace na život mimo věznici, případně na úhradu dluhů apod. Další motivací je snaha zachovat u odsouzených osob pracovní návyky. Obecně je účel trestu odnětí svobody vymezen § 2 odst. 1 ZVTOS následujícím způsobem: „Účelem výkonu trestu odnětí svobody (dále jen „trest“) je prostředky stanovenými tímto zákonem působit na odsouzené tak, aby snižovali nebezpečí recidivy svého kriminálního chování a vedli po propuštění soběstačný život v souladu se zákonem, chránit společnost před pachateli trestných činů a zabránit jim v dalším páčení trestné činnosti.“ Je tedy třeba konstatovat, že práce je důležitou součástí výkonu trestu odnětí svobody. Proto zákon ukládá věznicím povinnost vytvářet podmínky pro zaměstnávání odsouzených, ať už rámci jejich provozu, vlastní výroby nebo podnikatelské činnosti anebo smluvně u jiných subjektů (srov. § 30 odst. 1 ZVTOS).
 29. Zákon přitom stanoví, že odsouzený je povinen pracovat, pokud mu je práce přidělena a současně pokud není uznán dočasně práce neschopným, nebo není po dobu výkonu trestu uznán zdravotně nezpůsobilým k výkonu práce. V poměrech projednávané věci není sporu o tom, že žalobci byla práce řádně přidělena, měl tedy povinnost pracovat. Otázkou, kterou soud musel vyřešit, však bylo, zda žalobcovu pracovní povinnost nezanikla v důsledku některé ze dvou
- Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Cínová.

negativních podmínek této povinnosti, které jsou v § 28 odst. 1 ZVTOS upraveny. Jsou jimi dočasná pracovní neschopnost a uznání zdravotní nezpůsobilosti k výkonu práce.

30. Pokud jde o dočasnou pracovní neschopnost, žalobce netvrdil, ani neprokazoval, že by byl uznán dočasně práce neschopným. Tato negativní podmínka pracovní povinnosti tedy nebyla v projednávané věci dána. Žalobce však zjevně ve své žalobě mířil na druhou negativní podmínku své pracovní povinnosti, a sice uznání zdravotní nezpůsobilosti. Ani její existenci se mu však nepodařilo prokázat.
31. V tomto směru je především nutno poukázat na to, že žalobce naopak byl lékařským posudkem ze dne 1. 9. 2020 shledán zdravotně způsobilým k výkonu práce telefonisty v Centru podpory prodeje. Dne 28. 8. 2020 se o jeho způsobilosti k výkonu této práce kladně vyjádřil i psycholog coby člen odborné komise posuzující návrh na žalobcovo zařazení do práce. O tom, že by žalobce tuto způsobilost v průběhu výkonu práce ztratil, naopak nesvědčí nic. Žalobce sice poukazuje na své subjektivně vnímané potíže, ty jsou ovšem neverifikovatelné a navíc samy o sobě neznamenají ztrátu způsobilosti k výkonu práce. Pokud pak žalobce poukazuje na lékařský záznam MUDr. C. R. ze dne 3. 11. 2020, podle něhož bylo doporučeno přearažení žalobce na manuální práci, je nutno konstatovat, že z tohoto záznamu není zjevné, jaký byl důvod tohoto doporučení, respektive, že tkví právě v žalobcem popisovaných psychických obtížích. I kdyby tomu tak však bylo, pak nelze toto doporučení považovat za rovnocenné s konstatováním o žalobcově zdravotní nezpůsobilosti k výkonu práce telefonisty v Centru podpory prodeje.
32. Lze tedy konstatovat, že v žalobcově případě nebyla dne 9. 11. 2020 dána žádná negativní podmínka výkonu pracovní povinnosti. Žalobce tedy byl povinen pracovat.
33. Z toho důvodu pak soud neshledal na straně žalované žádné pochybení spočívající v tom, že byl žalobce dne 9. 11. 2020 předveden k výkonu práce. V řízení totiž nevyšlo najevo, že by toho dne existoval jakýkoli právní důvod pro to, aby žalobce k výkonu práce předveden nebyl. Žalobce však s poukazem na své údajné zdravotní obtíže pracovat odmítl a práci nevykonával. Po poučení o své pracovní povinnosti setrval na svém stanovisku, a proto byl odveden na ubytovnu.
34. Z hlediska předmětu tohoto řízení je tedy třeba především konstatovat, že žalobci se nepodařilo prokázat, že by byl k výkonu práce telefonisty v Centru podpory prodeje jakkoli nucen. Naopak, z provedeného dokazování vyšlo jednoznačně najevo, že k žádnému nucení nedošlo; když žalobce dne 9. 11. 2020 pracovat odmítl, byl odveden na ubytovnu. Tím byla vyvrácena základní teze žaloby, kterou žalobce vybudoval na tvrzení, že byl dne 9. 11. 2020 přinucen vykonávat práci, která prokazatelně škodí jeho zdraví.
35. Pouze nad rámec uvedeného soud konstatuje, že žalobce neprokázal ani druhou část svého základního tvrzení, totiž že práce telefonisty v Centru podpory prodeje „prokazatelně“ škodí jeho zdraví. V řízení nebyl předložen žádný důkaz, který by toto tvrzení jakkoli prokazoval.
36. Pokud pak jde o žalobcův návrh, aby soud žalované uložil odstranit následky tvrzeného nezákonného zásahu, které sám spatřuje v odůvodnění návrhu na jeho vyřazení z práce a zápisu o kázeňském přestupku, jedná se z povahy věci o akcesorický nárok k uplatněnému nároku na vyslovení nezákonnosti tvrzeného zásahu. Z toho vyplývá, že neprokázal-li žalobce, že v jeho případě došlo k nezákonnému zásahu, nemůže již proto být úspěšný ani s návrhem, aby soud ve smyslu § 87 odst. 3 s. ř. s. přikázal žalované obnovit stav před tímto zásahem. Nesouhlasí-li pak žalobce se záznamem o kázeňském přestupku, může se vůči způsobu popisu skutku vymezit v rámci řízení o kázeňském přestupku, případně v rámci žaloby směřující proti konečnému rozhodnutí v takovém řízení.

Závěr a náklady řízení

37. Shora uvedené lze shrnout tak, že v řízení bylo prokázáno, že žalovaná se vůči žalobci nedopustila tvrzeného nezákonného zásahu, neboť jej dne 9. 11. 2020 nenutila k výkonu práce, která „prokazatelně“ škodí jeho zdraví. Z toho důvodu soud uzavřel, že podaná žaloba je Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Cínová.

nedůvodná, a proto ji postupem podle § 87 odst. 3 s. ř. s. výrokem I. tohoto rozsudku zamítl.

38. Rozhodnutí o nákladech řízení vychází z § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého by měla právo na náhradu nákladů řízení žalovaná, která měla ve věci plný úspěch. Jelikož žalované žádné náklady řízení vynaložené nad rámec výkonu její úřední činnosti nevznikly, rozhodl soud, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost do dvou týdnů po jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Plzeň 15. září 2021

Mgr. Jaroslav Škopek v.r.
předseda senátu